

چکیده

همفرونی در حرکت، بهبود روایت ناگسسته‌ها و ناپیوستگی‌ها، تطبیق‌پذیری با استاندارد ADA (مورد کاوی شهرداری منطقه ۲)

محمد حسین زاده طلائی - مدرس گروه معماری دانشگاه عمران و توسعه

معلولیت در تمام جوامع انسانی به‌عنوان یک پدیده اجتناب‌ناپذیر محسوب می‌گردد که میزان فراوانی و نوع نگرش به آن متفاوت است. تداوم به‌کارگیری واژه معلول در طول تاریخ در تمام سطوح کالبدی اجتماعی اقتصادی متداول بوده است.

ابعاد شهر سالم در جلوگیری از اضمحلال حقوق شهروندان، بازخوانی ملاحظات ساکنان و ارزشمندسازی فضای شهری نهفته است. گردش معلولین به حضور فعال و پویا در جامعه، تلاش منسجم و یکپارچه در نگرش به مناسب‌سازی و توانمندسازی را طلب می‌نماید.

این نوشتار شبکه معابر، سطوح دسترس واقع در شهرداری منطقه ۲ را در قالب مدل مفهومی تدقیق نموده و ضمن تعریف استاندارد ADA طراحی را مبتنی بر اصل پیوستگی دسترس‌ها تبیین می‌نماید. زنجیره سحر، ظرفیت بازگویی و تبلور استقلال شخصی را در آنتروپومتری فضاها بیان می‌کند. در این تحقیق نگارنده با استفاده از روش توصیفی، تحلیلی و جمع‌آوری اسناد و مشاهدات عینی چهارچوب کل طرح را تدوین می‌نماید و نتایج آن می‌توان بر سهولت تردد در افراد معلول جسمی حرکتی (ارتوپدیک) تعریف سامانه اطلاعات افراد توان‌یاب و توان‌سنجی این گروه و رفع موانع را عنوان کرد.

آنتروپومتری، توان‌سنجی، ارتوپدیک، استاندارد ADA، سامانه اطلاعات